ရန်ကုန်ပရိုတက်စတင့်ပြန်လည်ပြုပြင်သောအသင်းတော်
Yangon Protestant Reformed Church
တနင်္ဂနွေစာစောင်၊ နံပတ် (၁၂၄)

နေ့စွဲ – ၉.၉. ၂၀၁၂

<u>သမိုင်းကဏ္ဍ</u>

အန်တိုနီ – ခြိုးခြံခြင်းကျင့်သူများကြား အပြင်းဆုံးခြိုးခြံသူ
(Anthony - Ascetic Among Ascetics)

နိဒါန်း

ဘုရားသခင့်အသင်းတော်၏ ယုံကြည်ခြင်းသူရဲကောင်းဝင်စာရင်တွင် ပါဝင်သည့် အချို့သောလူများသည် သူတို့၏ သက်သေခံခြင်းအတွက်သာ ပါဝင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်၊ အခြားသောနေရာများတွင်မူ မှားကောင်းမှားနိုင်ကြပါမည် ဆိုသည့်အချက်ကို သိခြင်းသည် အရေးကြီးလှပါသည်။ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အန်တိုနီဖြစ်ပါသည်။ ထူးဆန်းလှသော သူတို့၏ ခြိုးခြံသော အသက်ရှင်မှုပုံစံကို ထိုခေတ်က ရှိနေသည့် သီဩလော်ဂျီ အတွေးရှုထောင့်မှသာ နားလည်နိုင်ပါမည်။ ခရစ်တော်၏အသင်းတော်သမိုင်း အေဒီ သုံးရာစုကပင် ထိုခေတ်အသင်းတော်၏ သီဩလော်ဂျီပညာရှင်များတွင် မှားယွင်းသောအတွေးအမြင်များ ဝင်ရောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းရသည် ဆိုသောအမှန်တရားနှင့် ပတ်သက်၍ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သောသူတို့က ကယ်တင်ခြင်းသည် တစိတ်တပိုင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ကိုယ်ပိုင် ကျင့်ကြံလုပ်ကိုင်ခြင်းများကြောင့် ရပါသည်ဟု တွေးခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ နားလည်ရမည်မှာ အစိုးရတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကသာ ကယ်တင်ခြင်းကိုလုပ်ဆောင်ပေးသည် ဆိုသောအမှန်တရားနှင့် ပတ်သက်သည့်ဩဝါဒများကို ဩဂတ်စတင်နှင့် ပလဲဂီးယန်း၏ဩဝါဒအမှား၊ ဆယ်မီးပလဲဂီးယန်းဝါဒအမှားတို့ ပြဿနာဖြစ်ကြချိန်၊ အေဒီ ငါးရာစုရောက်မှသာ အသင်းတော်၌ သေချာစွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခြင်း ဖြစ်သည် ဆိုသောအချက်ကို ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အေဒီ သုံးရာစုခန့်ကမူ၊ ကယ်တင်ခြင်းသည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ဖြစ်သည်ဟု အသင်းတော်က ခံယူခဲ့လင့်ကစား၊ ကယ်တင်ခြင်းတွင် ကောင်းသောအကျင့်/အလုပ်များ မည်သည့်နေရာမှ ပါဝင်ကြောင်းကိုတော့ သေချာစွာ မသိခဲ့ကြသေးပါ။ (ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ထို ခေါင်းစဉ်ကို ပြဿနာတက်နေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။)

ခြိုးခြံချွေတာခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ကြခြင်းသည် သခင်ခရစ်တော်၏စကားလုံးတို့ကို မှားယွင်းစွာ အနက်ဖွင့်ခဲ့ကြ၍ဖြစ်ပါသည်။ သခင်ဘုရားက တပည့်တော်များအား သူတို့၌ရှိသည်များအားလုံးကို ရောင်းချကြကာ ဆင်းရဲသားတို့အား ဝေပေးကြလော့ ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည့်စကားကိုဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ပေါလုပြောခဲ့သော အိမ်ထောင်မပြုဘဲနေခြင်းက ပိုကောင်းပါသည်ဆိုသောစကားစုကို အနက်ဖွင့်မှားခဲ့ကြ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသွန်သင်ချက်များကို အသင်းတော်တွင် ကျင့်သုံးရမည့် အပြုအမူအနေအထိုင်ဟု မှတ် ယူခဲ့ကြသဖြင့်၊ လူအများက သင်းတော်ရှိလူများအားလုံးက ထိုကျမ်းစာ၏သွန်သင်ချက်များကို လိုက်နာရန်မဖြစ်နိုင်၊ မဟုတ်ပါက အသင်းတော်ပင် တည်ရှိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ဟု သဘောပေါက်ခဲ့ကြသော်လည်း၊ ထိုသွန်သင်ချက်များသည် ဩဇာရှိသောအမိန့် တော်များဖြစ်သည်ဟု ဆက်လက်ယူဆခဲ့ကြပါသည်။

ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းသည့်အနေနှင့် "ကိုယ်ကျင့်တရားသည် အဆင့်နှစ်ဆင့်ရှိသည်"ဟု စတင်တွေးခေါ်လာကြပါတော့သည်။ "အဆင့်နိမ့်ကိုယ်ကျင့်တရား"တွင် သာမန်အသင်းသူ/သားအများစု ပါဝင်သည်။ ထိုသူတို့က ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများ ထားရှိကြသည်၊ အိမ်ထောင်ပြုကြသည်၊ သားသမီးများ မွေးဖွားကြသည်။ သို့သော် "အဆင့်မြင့်ကိုယ်ကျင့်တရား"လည်း ရှိနေပါသည်။ ထိုအဆင့်တွင် နေထိုင်လိုကြသူများသည် ပို၍မြင့်မားသော သန့်ရှင်ခြင်းအဆင့်တွင် နေထိုင်ကြသည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင့်မျက်နှာသာပေးခြင်းကိုလည်း ပို၍ထိုက်တန်စွာ ခံကြရသည်။ ထိုအဆင့်မြင့်ကိုယ်ကျင့်တရားကို လိုက်နာသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအသက်ရှင်မှု၊ အိမ်ထောင်သားမွေးမပြုဘဲနေထိုင်မှုကို ကျင့်သုံးကြသည်၊ ထိုသို့ကျင့်ကြံနေထိုင်ရန် အများက ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့မှားယွင်းစွာတွေးခေါ်ခြင်းကို ပို၍တွေးမိစေသောအချက် နောက်တခုမှာ ကျမ်းစာတွင်ပေါ်ပြသော နာဇရိုက်အဖွဲ့(Nazarite)ဖြစ်ပါသည် (ဆရာယုဒသန်၏ မြန်မာကျမ်းစာတွင် "နာဇရိ"ဟု ဘာသာပြန်ပါသည်၊ တော်လည်ရာကျမ်း အခန်းကြီး ၆၊ အငယ် ၁ မှ ၂၁ တွင် ဖတ်နိုင်ပါမည် – ဘာသာပြန်သူ)။ သူတို့က ထိုနာဇရိုက်တို့သည် မိမိတို့ဘာသာ အစ္စရေးလူတို့အကြား မနေဘဲ၊ ဘဝ၏ဇိမ်ခံခြင်းများအားလုံးကို စွန့်ပစ်ကာနေကြသဖြင့်၊ အစ္စရေးနိုင်ငံ လောကီဆန်သောအခါ၊ လမ်းမှားသောအခါ ဆန့်ကျင်နိုင်ကြသည်၊ ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြသည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အသင်းတော်သမိုင်း၏ အစပျိုးချိန်များတွင် နှိပ်စက်ညှင်းဆဲခံရခြင်းများ ရပ်စဲသွားခြင်းကို ခံစားကြရသောအခါ၊ လောကီဆန်လာကြသည်၊ အသွေးအသားဆန်လာကြပါတော့သည်၊ ထိုအခါ ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းကို ဆန့်ကျင်ကြသည့် လူတစုထွက်လာပါသည်၊ ထိုသူတို့သည် အသင်းတော်၏ လောကဆန်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည့်အနေနှင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို အသင်းတော်နှင့် လူမှုအဖွဲ့အစည်းမှ ထွက်ခွာကြလျှက် ခြိုးခြံစွာနေထိုင်ခြင်းဘဝကို ရွေးချယ်ကြပါတော့သည်။

ထိုသို့ကျင့်ကြံကြသည့်အခါ နှစ်ခုသောအကြောင်းအရာကို ပြီးမြောက်စေဖို့ ရည်ရွယ်ကြခြင်းဖြစ်သည်၊– အသင်းတော်တွင် တွားသွားဝင်ရောက်လာနေသော လောကဆန်မှုကို ထိရောက်စွာဆန့်ကျင်ခြင်း၊ ထို့နောက် မြင့်မားသောကိုယ်ကျင့်တရားအဆင့်ကို ရလျှက်၊ ထိုသို့ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ အထူးမျက်နှာသာပေးခြင်းကို ကြိုးပမ်းရရှိခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

ထိုခြိုးခြံခြင်းအယူဝါဒကို စတင်တည်ထောင်သူသည် အန်တိုနီ ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ငယ်စဉ်ဘဝ

အန်တိုနီသည် အေဒီ ၂၅၁ တွင် အီဂျစ်ပြည်၌ ချမ်းသာသောမိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားလာခဲ့ပါသည်။ မိဘတို့၏ အမွေအမြောက်အများကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအမွေတွင် နိုင်းမြစ်ဝှမ်းရှိ မြေသြဇာကောင်းလွန်းသော မြေကေ ၃၀၀ လည်းပါဝင်ပါသည်။ သို့သော် သခင်ဘုရားမှ ချမ်းသာသောဂျူးခေါင်းဆောင်ငယ်ကို ပြောခဲ့သည့်စကားအား ပြည့်စုံစေသည့်အနေနှင့် ထိုအမွေများအားလုံးကို အန်တိုနီက ရောင်းချပစ်လိုက်ကာ၊ ရရှိသောငွေများကို ဆင်းရဲသားတို့အား ပေးပစ်ခဲ့သည်၊ ထို့နောက် သဲကန္တာရသို့ထွက်ခွာကာ ကေစါရီကျင့်ပါသည်။ ချွင်းချက်အနေနှင့် သူ့ငွေများအား ဆင်းရဲသားများကြား ဝေငှသည့်အခါ အနည်းငယ်သောငွေကို သူ့ညီမငယ်အတွက် ချန်ထားပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မိဘနှစ်ပါးက သူ့အားစောင့်ရှောက်ရန် အပ်ထားခဲ့သဖြင့်ဖြစ်သည်။

သူ၏ခြိုးခြံမှုကျင့်သောဘဝ

အသွေးအသား၏ သွေးဆောင်မှုကို အောင်နိုင်ဖို့ရန်၊ အန်တိုနီသည် မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းကျင့်စဉ်များအား အပြင်းအထန် ကျင့်သုံးခဲ့ပါသည်။ တချိန်တွင် သူသည် ဂူထဲတွင်နေခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြိုပျက်နေသောအိမ်တလုံးတွင် နေပြန်သည်။ သူ့ဘဝနောက်ဆုံးအချိန်များကိုမူ ပင်လယ်နီမှ ခုနှစ်နာရီခန့်တက်လျှင် ရောက်နိုင်သော တောင်ကုန်းတခုပေါ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဝတ်ရုံတခုကိုသာ ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်၊ အခြေခံလိုအပ်သော အစာအနည်းငယ်နှင့်ရေအနည်းငယ်ကိုသာ စားသောက်သည်။ သူသည် တခါတလေမှသာ စားသည်၊ စားသည့်အခါတွင်လည်း ပေါင်မုန့်အနည်းငယ်နှင့်ဆားကိုသာ စားလေ့ရှိသည်။ စာလျှင်လည်း တနေ့တခါသာစားသည်၊ နေဝင်ပြီးမှ စားသည်။ ထိုသို့ အနည်းမျှစားသည်ကိုပင် သူသည် မလုံ့မလဲ ရှက်နေတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့အစာမစားဘဲ နေကြသူများ၏ဘဝကို လုံးလုံးလျားလျား အစာရှောင်ဆုတောင်းခြင်း ရက်ရှည်များက နောက်ဆက်တွဲ လိုက်ပါလာတတ်ပါသည်။ သူသည် မြေပြင်ပေါ်တွင်ပင် အိပ်လေ့ရှိသည်၊ မဟုတ်ပါက ကောက်ရိုးခင်းထားသော ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင်သာ အိပ်လေ့ရှိသည်။ သို့သော် အများအားဖြင့် လုံးလုံးမအိပ်ပါ၊ တညလုံး အပြင်းအထန်ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ကုန်လွန်စေပါသည်။ သူ၏အဝတ်ဘီရိုတွင် ရှပ်အင်္ကျီတထည်၊ သိုးသရေတခု၊ ခါးပတ်တခု တို့သာရှိပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရေပင် မချိုးတော့ပါ၊ ညစ်ပတ်ခြင်းသည် ဘုရားတရား ကြောက်ရွံ့ရှိသေခြင်းနှင့် အတော်နီးစပ်သည်ဟု ထင်ဟန်ရှိပါသည်။ သူသည် သူ့အချိန်များကို သွေးဆောင်ဖျားယောင်းခြင်းများအား ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် တွန်းလှန်ခြင်း၊ ကျမ်းစာများကို တွေးတောဆင်ခြင်ခြင်းတို့ဖြင့် ကုန်လွန်စေပါသည်။ ဖိလစ်ရှပ် ဆိုသော အသင်းတော်သမိုင်းပညာရှင်က၊ အန်တိုနီ၏အကြောင်း အာသန်နေးစီးယပ်စ်၏ ရေးသားခဲ့ခြင်းများအပေါ် တည်မှီလျှက် ဤသို့ရေးပါသည်၊– "စာတန်၊ သူ၏အပေါင်းအပါနတ်ဆိုးတို့နှင့် အစဉ်အမြဲ တိုက်ပွဲဝင်ခြင်းသည်၊ ကေစာရီကျင့်ကြသည့်အခြားသန့်ရှင်းသူတို့နည်းတူ အန်တိုနီ၏ ထင်ရှားသောအတွေ့အကြုံများဖြစ်ပါသည်၊ တဘဝလုံး ထိုသို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။ စာတန် သည် သူ့ထံ စိတ်အာရုံတွင် ထင်မြင်လာသော ရုပ်ပုံလွှာအနေနှင့်၄င်း၊ အိပ်မက်အားဖြင့်၄င်း ပေါ်လာတတ်ပါသည်။ နေ့ခင်း၌ပင် ပုံစံမျိုးစုံနှင့် ပေါ်လာတတ်ပါသည်၊ တခါတရံ သူငယ်ချင်းတဦးကဲ့သို့၊ တခါတရံ စိတ်ကူးယဉ်စရာကောင်းသော အမျိုးသမီးငယ်ကဲ့သို့၊ တခါတရံ နဂါးကြီးကဲ့သို့ ပေါ်လာကာ သူ့ကို ဖျားယောင်းလေ့ရှိပါသည်။ သူ၏ ချမ်းသာခဲ့ပုံများ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မိသားစုဘဝ၊ သူ၏ညီမငယ်ကို စောင့်ရှောက်ရမည့်တာဝန် စသည်တို့ကို ပြန်ပြောင်းသတိရစေကာ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကို စွန့်စေပါသည်။ တခါတရံ အင်မတန်ချမ်းသာစေမည်၊ ဂုဏ်အသရေရှိစေမည်၊ ကျော်ကြားစေမည်ဆိုသော ကတိမျိုးကိုပေးကာ မျက်မှောက်ကျင့်ကြံနေခြင်းကို စွန့်စေပါသည်။ ကောင်းမြတ်ခြင်း၏ခက်ခဲပုံကို ဖေါ်ပြလျှက်၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၏တတ်လွယ်ခြင်းကိုပြကာ မသင့်တော်သောအတွေးများ၊ ပုံစံများကို လာပြတတ်ပါသည်။ နောက်ဆုံး ခြိုးခြံသောအကျင့် မကျင့်ရန် ကြောက်မက်ဖွယ် ချိန်းခြောက်ခြင်းများ၊ ပြစ်ဒဏ်များကို လာပြကာ ရပ်စိုင်းစေပါသည်။ တခါတွင် နတ်ဆိုးက အန်တိုနီကို အပြင်းအထန်ရိုက်နှက်သဖြင့်၊ သူ့အားအစားအစာ လာပေးသူက မြေပေါ်တွင် လဲကျနေသည်ကို တွေ့သဖြင့် သေပြီဟုပင် ထင်ခဲ့ရပါသည်ဟု အာသန်နေးစီးယပ်စ်က ဖေါ်ပြပါသည်။ တခါသော် နတ်ဆိုးသည် သူနေထိုင်ရာ ဂူသို့ နံရံမှဖေါက်ဝင်ကာ ဂူတခုလုံးကို ဟိန်းဟောက်နေသောခြင်္သေ့များ၊ အူသံပေးနေသော ဝံပုလွေများ၊ မာန်ဖီနေသောဝက်ဝံများ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်(ဟာရင်းနား)ခွေးအများ၊ တွားသွားနေသော မြွေဆိုးများ၊ ကင်းမြီးကောက်များနှင့် ပြည့်စေပါသည်၊ သို့သော် အန်တိုနီက ထိုနတ်ဆိုးမိစ္ဆာကြီးကို သတ္တိအပြည့်နှင့် ပြန်ကြည့်နေသည်မှာ၊ သဘာဝလွန် လင်းရောင်ခြည်တမျိုး အခန်းထဲဖြာကျလာကာ အားလုံးကို ပျောက်လွင့်သွားစေချိန်အထိ ဖြစ်ပါသည်။"

အန်တိုနီသည် သူ၏ ကြာညောင်းလှသော ကေစာရီကျင့်ခြင်းမှနေ၍ နှစ်ကြိမ်သာ လူများထံ ပြန်လာခဲ့သည်။ နှစ်ကြိမ်လုံးအဝတ်စုတ်သာသာ အဝတ်အစားများဖြင့်၊ ပိန်းချုံးချည့်နဲ့သောကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဝိညာဉ်နှင့်တူသောပုံသဏ္ဍာန်တို့ဖြင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် သူသည် ခရစ်ယာန်များနှင့် မယုံကြည်သူများအားလုံးအပေါ် ပြင်းထန်သောသက်ရောက်မှုကို ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

အန်တိုနီ ပထမအကြိမ်ထွက်လာခြင်းသည် ခရစ်ယာန်များအညှင်းဆဲခံနေကြရချိန်တွင်ဖြစ်သည်။ သူပေါ်လာသောအခါ၊ ခေတ်ဟောင်းချိန်က ပရောဖက်လေိယကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ မာတုရ(အာဇာနည်)အဖြစ် အသေခံရန် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်တို့အား နှိပ်စက်ညှင်းဆဲသူတို့ ဒေါသထွက်အောင် လုပ်နိုင်သမျှအကြောင်းအရာများကို သူ လုပ်ကိုင်ပါသည်။ ခရစ်ယာန်တို့အား မတရားခိုင်းစေရာ မိုင်းတွင်းများ၊ ချုပ်နှောင်ထားရာထောင်များသို့ သူသွားပါသည်။ မယုံကြည်သူတရားသူကြီးများနှင့် တရားရုံးတွင် ငြင်းခုံသည်။ မာတုရ(အာဇာနည်)အဖြစ် အသေခံမည့်သူများနှင့်အတူ လူသတ်ကုန်းသို့လိုက်ပါကာ အားပေးခြင်းပြုသည်၊ သူတို့

သည် မှန်ကန်ကြကြောင်း အခွင့်အရေးရတိုင်း ခုခံကာကွယ်သည်။ သို့သော် မည်သူကမျှ သူ့ကို လက်ဖြားနှင့်ပင် မတို့ရဲပါ။ သဲကန္တာရသို့ ပြန်သွားရန်သာ အတင်းအကြပ် ပြန်ပို့ခံရပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ်မှာ သူ အသက်(၁၀၀)ပြည့်ချိန်ခန့်တွင် ဖြစ်ပါသည်၊ အေရီယန်အငြင်းပွားမှုကြီး ဖြစ်ပွားစဉ်ကဖြစ်သည်။ အေရီယန်ကိုဆန့်ကျင်လျှက် မိမိသူငယ်ချင်း အာသန်နေးစီးယပ်စ်ကို ထောက်ခံကာငြင်းခုံခဲ့ပါသည်။ အေရီယန်၏သွန်သင်ခြင်းအများသည် မြွေပွေးအဆိပ်ထက် ပိုဆိုးသည်၊ ဖန်ဆင်းရှင်ထက် ဖန်ဆင်းခံကိုကိုးကွယ်သော ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်ဘာမှမခြားပါဟု ကြေညာပါသည်။ (အေရီယန်အငြင်းပွားမှုဆိုသည်မှာ အေးရီးယပ်စ်ဆိုသူက ခရစ်တော်သည် ဘုရားစစ်စစ်မဟုတ်ပါဟု သွန်သင်ခြင်းဖြင့် အေဒီ ၃၀၀ ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်ပွားပါသည် – ဘာသာပြန်သူ)

သဲကန္တာရသို့ပြန်မသွားတော့ဘဲ၊ အလက်ဇန်းဒရီးယားမြို့တွင် ဆက်နေပါတော့ဟု ပြောသောအခါ အန်တိုနီက ငြင်းဆန်ခဲ့ပါသည်၊ “ငါး ရေထဲမှထွက်လျှင် သေသည်၊ ထို့အတူ ဘုန်းကြီးသည်လည်း သဲကန္တာရမှထွက်ခွာလျှင် သေသည်”ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။

သူ၏ဥပမာဖြင့် သူသည် ထောင်ချီသောလူများကို ဘုန်းကြီးကျောင်း၌နေရန် ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် သူ့နေထိုင်ပုံကို သဘောကျကြသော်လည်း သူကဲ့သို့မနေနိုင်သောသူ ထောင်သောင်းချီ၍ သူနေထိုင်ရာဂူသို့ လာရောက်ကြကာ၊ သူ၏ဆုတောင်းပေးခြင်းကို ခံယူကြပါသည်။ ထိုသူများကို လေတဟူးဟူးတိုက်နေသော သဲကန္တာရထဲတွင် ကျွေးမွေးနိုင်ဖို့ သူသည် ဥယျာဉ်ကြီးတခုကို စိုက်ပျိုးပါသည်။ ထိုဥယျာဉ်သို့လာသော သားရဲများကို သူသည် သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဖြင့် မောင်းထုတ်လေ့ရှိသည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြပါသည်။ အံ့ဩဖွယ်အများအပြားကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်ဟု ပြောတတ်ကြသည်။ သူ၏ဆုတောင်းပေးခြင်းများသည်လည်း သူမတူအောင် ထိရောက်မှုရှိသည်ဟုလည်း ပြောကြပါသည်။ သူသည် သင်ယူခြင်း/သင်ကြားခြင်းအားလုံးကို ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းပယ်ပါသည်၊ “ကောင်းမွန်ကြံ့ခိုင်သောစိတ်(sound mind)ရှိသူအတွက် ဘာသင်ကြားခြင်းမှမလိုပါ”ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

အန်တိုနီ အသက် ၁၀၅ နှစ်၊ အေဒီ ၃၅၆ တွင် သေဆုံးသည်။ သူနေရာဂူထဲသို့ တပည့်နှစ်ယောက်ကိုခေါ်ကာ ဝင်ရောက်သွားသည်၊ ထိုနှစ်ဦးကိုခေါ်ရခြင်းမှာ သူသေပြီးလျှင်၊ သူ့အလောင်းကို မည်သူမှမသိနိုင်သောနေရာတွင် မြှုပ်နှံပေးဖို့ဖြစ်သည်။ သူ သေခါနီးပြောသောစကားကို အာသန်နေးစီးယပ်စ်က ယွှုလိုမှတ်တမ်းတင်ပေးပါသည်၊ “သူတို့က ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာကို အီဂျစ်သို့ပြန်မ ယူစေနှင့်၊ မဟုတ်ပါက ငါ့အသေကောင်ကြီးကို သူတို့အိမ်တွင် ထားကြလိမ့်မည်။ ဤတောင်များပေါ်သို့ ငါလာရခြင်း၏ ရည်ရွယ် ချက်များမှတခုသည် ထိုသို့မပြုနိုင်ကြဖို့ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ပြုသူများကို ငါ ဘယ်တုန်းကမှ အပြစ်မတင်ဖူးပါ၊ ဓလေ့ထုံးစံများလိုက်နာ ခြင်းကို ရပ်တန့်ကြပါဟု ငါ သူတို့ကို မိန့်ကြားခဲ့ပြီ။ ထို့ကြောင့် ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာကို မြေမြှုပ်ကြပါ၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့မှလွဲ၍ မည်သူမျှမသိနိုင်သောနေရာတွင် မြှုပ်ကြပါ။ လူသေတို့ထမြောက်သောနေ့တွင် ကယ်တင်ရှင်က ထိုခန္ဓာကို ငါ့ထံ မပုတ်ပျက်နိုင်သောအဖြစ်နှင့် ပြန်ရစေပါမည်။ ငါ့ဝတ်ရုံများကို ဤအစီအစဉ်နှင့် ဝေငှပါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး စီရာပီယန်က ဆိတ်သရေ ဝတ်ရုံကို ယူပါစေ၊ သိုးမွှေးဖြင့်ချုပ်သော ရှပ်အင်္ကျီကို သင်တို့ ယူကြပါ။ ယခုတွင် ငါ့သားတို့၊ နှုတ်ဆက်ပါသည်၊ အန်တိုနီ သွားပြီ၊ သင်တို့နှင့်မရှိတော့ပါ။”

အခြား ခြိုးခြံသူများ

အန်တိုနီ၏ဥပမာကို ထောင်ပေါင်းများစွာက အတုယူကြပါသည်၊ အချို့တို့မှာ သူ၏လွန်ကဲမှုထက် ပိုကဲ၍ ခြိုးခြံကြပါသည်။ အချို့တို့မှာ အတူတကွစုဝေးကာ နေထိုင်ကြသည်၊ သို့သော် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များမှလွဲ၍ တဦးနှင့်တဦး စကားမပြောကြပါ။ ဟီလာရီယွန်ဆိုသူသည် နေမဝင်ခင် ဘာကိုမှ မစားမသောက်ဘဲနေပါသည်။ ဆံပင်ကိုလည်း တနှစ်တကြိမ်သာ ညှပ်ပါသည်။ ဆုတောင်းခြင်းကိုသာ အဆက်မပြတ်တမ်းလုပ်သည်၊ ဆာလံသီချင်းဆိုသည်၊ ကျမ်းစာကို အလွတ်ရွတ်ဆိုသည်၊ ချင်းတောင်းကို လက်နှင့်မြောက်ကာ ဇော့ယမ်းသည်။ အချို့တို့မှာ မထိုင်၊ မလဲလျောင်းဘဲနေသည်၊ နေ့များစွာ မတ်တပ်ရပ်နေကြသည်၊ အိပ်လျှင်လည်း ကျောက်နံရံကိုမှီ၍သာ အိပ်စက်ကြသည်။ အချို့တို့မှာ သဲကန္တာရသဲများတွင် အဆိပ်ပြင်းသော ပုရွက်ဆိတ်တို့၏အကိုက် ခံကြသည်။ အချို့တို့က ပို၍ထူးကဲစွာ တခါတရံမှသာ ကျတတ်သောနှင်းကိုခံသဖြင့် ရလာသောရေကိုသာသောက်ကြသည်၊ အခြားရေကို မသောက်ကြ။

ထိုအထဲမှ အကြောင်ဆုံးအုပ်စုမှာ စတိုင်းလိုက်ဂိုဏ်းဖြစ်သည်၊ သူတို့သည် တိုင်များပေါ်တွင်သာ နေကြပါသည်။ ထိုဂိုဏ်းကို စီမီယွန် ဆိုသူက စတင်တည်ထောင်သည်၊ သူကိုယ်တိုင်က ပေခြောက်ဆယ်မြင့်သော တိုင်ပေါ်တွင် သုံးဆယ့်ခြောက်နှစ် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ အခြားတယောက်က ထိုသို့သောတိုင်ထိပ်ဖြားတွင် ခြောက်ဆယ့်ရှစ်နှစ် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဘယ်တော့မှ ဆင်းမလာပါ၊ အနည်းငယ်သော အစားအစာကိုသာ စားသည်။ ရေအနည်းငယ်ကိုသာသောက်သည်၊ ထိုအရာတို့ကိုပင် သူ့အား ကြည်ညိုသူများက ပေးမှသာ စားခြင်းဖြစ်သည်။ သဲကန္တာရ၏ လောင်မတတ်ပူသောအပူချိန်၊ ရက်စက်လှသော နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ထိုင်ထိပ်ပေါ်၌ သာနေကြသည်၊ ပုဆိန်နှင့်ခုတ်သလိုပြင်းသော မိုးစက်များအောက်တွင် စိုရွှဲကြသည်၊ လေမုန်တိုင်း၏ ထိုးနှက်မှုကို ခံကြလျှက်၊ ည၏ အေးခဲလှသောဒုက္ခကို ခံကြကာ၊ ထိုလူထူးလူဆန်းများသည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်မည့် ထူးဆန်းသောလမ်းတို့ ကို ရှာတွေ့ကြပါသည်။

ထိုခြိုးခြံခြင်းအကျင့် ကျင့်သူများသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းဝါဒ(monasticism)ကို တည်ထောင်သူများဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုဝါဒသည် မြေထဲပင်လယ် မြောက်ဖက်ပိုင်းကမ္ဘာသို့ အလျှင်အမြန်ပျံ့နှံ့သွားပါသည်၊ ထို့နောက် ဥရောပတိုက်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ထို

ဘုန်းကြီးကျောင်းဝါဒ၏ ဆိုးညစ်မှုများကို ဆယ့်ခြောက်ရာစုတွင် အသင်းတော်ပြန်လည်ပြုပြင်သူများက အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင်ခဲ့သော်လည်း ယနေ့ချိန်တွင် ရိုမန်ကက်သလစ်ဂိုဏ်း၌ ဆက်လက်ရှိနေပါသည်။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ဖို့ စစ်မှန်သောလမ်းသည် ထူးဆန်းသော ခြိုးခြံခြင်းအကျင့် ကျင့်သုံးသူတို့၏နည်းလမ်း မဟုတ်ပါ။

အစွန်းရောက်ခြင်း နှစ်ခုကြားတွင် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာရှိသောသားသမီးသည် မိမိ၏လမ်းကို ရှာတွေ့နိုင်ပါမည်။ တဖက်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဝါဒ၏ အန္တရယ်က စောင့်နေပါသည်၊ အခြားတဖက်ကလည်း လောကဆန်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းက အမြဲတမ်း ခြိမ်းခြောက်နေပါသည်။ လောကဆန်ခြင်းက အသင်းတော်ကို ဖျက်ဆီးပါသည်၊ သို့သော် ခြိုးခြံခြင်းဝါဒက ဝိညာဉ်ကို ဖျက်ဆီးပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ သခင်ဘုရားက အထူးသဖြင့်ပြောကြားခဲ့သည်မှာ၊ "သူ၏သားသမီးများသည် ဤလောကကြီးနှင့်မဆိုင်ကြပါသော်လည်း၊ ဤလောကကြီးထဲတွင်ပင် ရှိနေကြပါသည်၊" ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်များကို ခေါ်ထားရခြင်းသည် လောကကြီးနှင့် ညီညွတ်ပေါင်းစည်းဖို့ မဟုတ်ပါ၊ သို့သော် ကမ္ဘာကြီးမှနေ၍ ထွက်ပြေးခြင်းကလည်း သူတို့ကို သူတို့သခင်ထံ သစ္စာရှိသူများ ဖြစ်မလာစေပါ။

အဆုံးသတ်တွင်၊ ကမ္ဘာလောကကြီးမှ ထွက်ပြေးခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့သည် ကမ္ဘာလောကကြီးကို ကျွန်တော်တို့အသွေးအသားထဲ၌ သယ်ဆောင်ထားကြ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဂူထဲသို့၊ တိုင်ပေါ်သို့၊ အေးခဲခြင်းသို့၊ စိုစွတ်အေးစက်နေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းအခန်းငယ်ထဲသို့ (သို့) ဟိုးအဝေး၌ရှိနေသော သဲကန္တာရထဲသို့ ထွက်ပြေးလျှင်လည်း ဘာမှမထူးပါ။ ကမ္ဘာလောကနှင့် ဆန့်ကျင်ရှုန်းကန်ရခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ အသွေးအသားဆိုသော စစ်တလင်းပေါ်တွင် အခက်ခဲဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို ရသေ့များ၊ ရဟန်းများက လက်တွေ့သင်ယူခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်တကယ်ပြောရလျှင်၊ ထိုကဲ့သို့ ကမ္ဘာလောကထဲမှ ထွက်ပြေးခြင်းသည် ခရစ်တော်၏စကားကို နားမထောင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့အသွေးအသားများထဲ၌၊ ဇာတိသဘာဝထဲ၌ လောကကြီးကို ဆန့်ကျင်ရသည့်တိုက်ပွဲအား ပို၍ပင် ခက်ခဲစေပါသည်။

ဤကမ္ဘာကြီးသည် ဘုရားသခင့်ကမ္ဘာကြီးဖြစ်ပါသည်။ ၄င်းသည် ကယ်တင်ခြင်းခံရပါမည်၊ ဘုန်းကျက်သရေသို့လည်း ဝင်ရောက်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် သူဖန်ဆင်းထားသည်များအားလုံးကို ချစ်တော်မူပါသည်၊ "ဘုရားသခင္ ဖန္ဆင္းေတာ္မူ သမွ်သည္ သံုးစရာေကာင္း၏။ ေက်းဇူးေတာ္ကိုသိေသာစိတ္ႏွင့္ခံယူလွ်င္၊ အဘယ္အရာကိုမွ မပယ္ရၿပီ။ အေၾကာင္းမူကား၊ ဘုရားသခင္၏ ဗ်ာဒိတ္ပတၱရားေတာ္အားျဖင့္၎၊ ဆုေတာင္းျခင္းအားျဖင့္၎၊ အရာရာတို႔သည္ သန္႔ရွင္းၾကၿပီ။"(၁တိ ၄း၄-၅)။ ၄င်းကို ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းပယ်ခြင်းသည် အတော်ဆိုးဝါးသောအပြစ် ဖြစ်ပါသည်၊ အထင်သေးစွာဖြင့် ဘုရားသခင့်မျက်နှာကို ဖြတ်ရိုက်ခြင်းနှင့်တူပါ သည်။

ကောင်းကင်နိုင်ငံသားများဖြစ်ရခြင်းက ဘုရားသခင့်ကမ္ဘာကြီးအား အထင်သေးစက်ဆုပ်ခြင်းကို ခွင့်မပြုပါ။ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ ဘုရားသခင်၏ကမ္ဘာကြီးကို အသုံးပြုလျှက် အထက်အရပ်နှင့်ဆိုင်သည်များကို ရှာဖွေရန်သည် ကျွန်တော်တို့၏တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်ကြောင်း သိကြရန်၊ လုပ်ကြရန် ပို၍တိုက်တွန်းအားပေးနေပါသည်။ သန့်ရှင်းခြင်းကို ရနိုင်ဖို့ တိုက်ပွဲသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေသောတန်ခိုးကြောင့် မွေးဖွားလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၄င်းသည် တနေ့ချင်း တိုက်ပွဲဖြစ်ပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်များကို နာခံကာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ရရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ ၄င်း၏ သေချာသောအောင်ပွဲကို ယုံကြည်ခြင်း၌ ရရှိပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယုံကြည်ခြင်းသည် ကမ္ဘာလောကကိုအောင်နိုင်သော အောင်ပွဲဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

(Portraits of Faithful Saints, Prof. Herman Hanko**၏စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်**)

××××××××××××××××××××××××××××

<u>ဆင်ခြင်တွေးတောခြင်းကဏ္ဍ</u>

လျှို့ဝှက်အမှားများ

(Secret Errors)

"မိမိမွားယြင္းျခင္းကို အဘယ္သူသည္ နားလည္ႏိုင္သနည္း။ မထင္ရွားေသာအျပစ္တို႔မွ ကၽြႏ္ုပ္ကို ကင္းစင္ေစေတာ္မူပါ။-" **ဆာလံ ၁၉း၁၂**

ကျွန်တော်ရွေးသောကျမ်းပိုဒ်၏ ဆက်နွယ်သောကျမ်းပိုဒ်များသည် ထူးဆန်းလှပါသည်။

ပထမ ခြောက်ပိုဒ်က နေကိုဗဟိုနေရာတွင်ထားလျှက် ဖန်ဆင်းခြင်းထဲရှိ ဘုရားသခင့်ဘုန်းတော်ကိုပြောပြပါသည်။ နောက်ဆက်လိုက်လာသော အပိုဒ်ငါးပိုဒ်က ဘုရားသခင့်အကြောင်းဩဝါဒ(doctrine of God)**နှင့် ထိုဩဝါဒ၏ ဘုန်းကျက်သရေကို ပြောပြပါသည်။ ထို့နောက် ရှုတ်တရက်နှင့် အပြစ်သား၏အော်ဟစ်သံကို ဆက်၍ဖေါ်ပြပါသည်၊** "မိမိမွားယြင္းျခင္းကို အဘယ္သူသည္ နားလည္ႏိုင္သနည္း။ မထင္ရွားေသာအျပစ္တို႔မွ ကၽြႏ္ုပ္ကို ကင္းစင္ေစေတာ္မူပါ။" **(နောက်ဆုံးစကားလုံးများကို မူရင်းတွင် မတွေ့ရပါ)**

ထို့ကျမ်းပိုဒ်ကို ဤသို့ရှင်းပြလျှင် ရပါမည်၊—

ပထမ၊ ဘုရားသခင့်မှုတ်သွင်းစေ့ဆော်ခြင်းခံရသူ ကဗျာဆရာက သဘာဝလောကကြီးထဲရှိ ဘုရားသခင့်ဘုန်းကျက်သရေကို ညွှန်ပြပါသည်၊ ထို့နောက် နေ၏ နေရာကို ခန်းနားလှသောမြင်ကွင်းအဖြစ် ဖေါ်ပြပါသည်။

ဒုတိယ၊ ကဗျာဆရာက ပညတ်တော်ဆိုသော ဘုရားသခင်၏အကြောင်းဩဝါဒကို ညွှန်ပြပါသည်၊ ၄င်း၏ပုံဆောင်ချက်ကို နေ တွင် တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

တတိယ၊ အပြစ်သား၏ အော်ဟစ်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏အကြောင်းဩဝါဒ၏တန်ခိုး၏ စစ်ဆေးရှာဖွေခြင်းကြောင့် ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုဟော်ဟစ်သံအကြောင်းကို ကျွန်တော် အနည်းငယ်ပြောပြချင်ပါသည်။

အဓိကစကားလုံးသည် "အမှားများ"ဖြစ်ပါသည် (ဆရာယုဒသန်က မှားယွင်းခြင်းဟု ဘာသာပြန်ပါသည်)။

မည်သည်တို့ ဖြစ်ကြပါသနည်း?

ထို"အမှားများ"အကြောင်းကို မှားယွင်းစွာအနက်ဖွင့်ခြင်းများ ရှိနေပါသည်။

အချို့က ၄င်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပြုလုပ်ကြသောအမှားဖြစ်သည်ဟု ပြောကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ဝန်ခံပါသည်၊ မြောက်များလှစွာသောအပြစ်များကို ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက်စွာ ကျူးလွန်တတ်ကြပါသည်။ သို့သော် ဤကျမ်းပိုဒ်ကပြောနေသည်မှာ ထိုအရာတို့ မဟုတ်ပါ။ ထူးဆန်းလှသောမေးခွန်းက ၄င်းကို မဆိုလိုကြောင်း သိသာစေပါသည်၊— မည်သူတယောက်ကမျှ မိမိ၏အမှားများကို နားမလည်နိုင်ပါ။

အခြားသူတို့ကမူ၊ တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်မလာဘဲ၊ အတွေးဖြင့်သာတွေးမိပြီး၊ အတွေးထဲတွင်ပင် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည့်အပြစ်များကို ဆိုလိုပါသည်ဟု ပြောတတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ပြောခြင်းသည်လည်း မမှန်ကြောင်း အထက်ကဖေါ်ပြသောမေးခွန်းအရ သိသာပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်မလာသောအပြစ်ကို လျှို့ဝှက်အပြစ်ဟု ခေါ်၍မရနိုင်ပါ။

ထိုသို့ဆိုလျှင် မည်သည်ကို ဆိုလိုပါသနည်း?

"အမှားများ"ဆိုသောစကားစုက မိုက်မဲခြင်းဖြင့်၊ ကန်းနေခြင်းဖြင့်၊ မာကျောသောနှလုံးသားဖြင့် ပြုလုပ်ကြသော အပြစ်များကို ဆိုလိုပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အပြစ်လုပ်ကြသည်၊ သို့သော် ကျွန်တော်တို့အပြစ်ပြုကြမှန်း မသိကြ။

ဤနေရာတွင် ဆိုးဝါးသောရုပ်ပုံကားချပ်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ "အမှားများ"ဆိုသည့်စကားလုံး၏ အရင်းအမြစ်အဓိပ္ပါယ်မှာ ထိုးဖေါက်ခြင်း၊ ခုတ်ပိုင်းခြင်း၊ ခွဲခြားပစ်လိုက်ခြင်း ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုချင်သော အိုင်ဒီယာမှာ ကျွန်တော်တို့သည် အမှောင်ထဲတွင် လျှောက်လှမ်းဖို့၊ ဆိုးညစ်သောလမ်းများတွင် အသက်ရှင်ဖို့ မိမိတို့ကိုယ်ကို အလင်းတရားမှ ခွဲဖြတ်ပစ်လိုက်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ထိုသို့ပြုလိုက်ခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ မသိလိုက်ကြပါ။

လျှို့ဝှက်သောအမှားများဆိုသည်မှာ ကျွန်တော်တို့နှလုံးသားများ၏ မှောင်နေသောထောင့်များဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုနေရာကို အပြစ်ကင်းစင်ခြင်းဟု ပြော၍မရပါ။ ကျွန်တော်တို့၏ လျှို့ဝှက်အမှားများသည် အာဒံ၏မူလအမှား(သမငါညေဋ္ဌ နမမသမ)၏ အသီးအပွင့်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဂန္တဝင်မြောက်ဥပမာကို ကြည့်ကြပါမည်၊— သခင်ဘုရား၏ညစာပွဲတော်မင်္ဂလာနှင့်ပတ်သက်၍ မာတင်လူသာက ညီအကိုများကို အပြင်းအထန် ဝေဖန်ခဲ့သည်။ ပွဲတော်မင်္ဂလာတွင်သုံးသော ပေါင်မုန့်နှင့် စပျစ်ဝိုင်ကို သူက သခင်ယေရှု၏ တကယ့်အသွေးနှင့်အသားဖြစ်သည်ဟု လူတိုင်းအား လက်ခံစေချင်သည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် သူကိုယ်တိုင်က ပြင်းထန်စွာ၊ ရိုးသားစွာ ပြုမိသောအမှားဖြစ်နေကြောင်း လူသာကိုယ်တိုင်က မသိလိုက်ပါ။ ထိုသို့မသိလိုက်သော်လည်း အမှားပင်ဖြစ်နေပါသည်။

"ခွက်ကလေးများ၊ ခွက်ကြီးများ"ဆိုသည့် ရှည်ကြာသော၊ ခါးသီးလှသော ပြဿနာကို သင် သိပါသလား? (ဆိုလိုသည်မှာ သခင်ဘုရား၏ညစာပွဲတော်မင်္ဂလာတွင် ခွက်ကြီးအနည်းငယ်အစား၊ ခွက်ကလေးများကို တယောက်စီကသောက်နိုင်ရန် သုံးမည် မသုံးမည် အငြင်းပွားခဲ့သောပြဿနာကိုပြောခြင်းဖြစ်သည်၊ ၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်းမှနေ၍၊ ၂၀ ရာစု အစောပိုင်းအထိ အမေရိကန် ဒပ်ချ် အသင်းတော်များကြား ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပြဿနာဖြစ်သည်၊ ဘာသာပြန်သူ)။

ငြင်းခုံခြင်းများအပေါ် ငြင်းခုံခြင်းများပြုကြသည်။ ကျိုးကြောင်းပြခြင်းများအပေါ် ကျိုးကြောင်းပြခြင်းများထပ်တင်ကြသည်။ ခေါင်းများရော နှလုံးသားများပါ ခါးသီးကြသည်။ သူငယ်ချင်းများ ကွဲကြသည်။ ညီအကိုများ တစစီဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လျှို့ဝှက်အမှားများကြောင့် ဖြစ်ရခြင်းများပင်။ ညီအကိုတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် ခွက်မည်မျှ အပေါ်တွင် မတည်ပါ၊ ဝိုင်အပေါ်တွင်သာတည်ပါသည်။ သို့သော် ထိုပြဿနာထဲ ပါဝင်ကြသူများကမူ သူတို့သည် ဘုရားသခင်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည်၊ ခေတ်သစ် လိမ်ညာခြင်းများကို ဆန့်ကျင်နေကြသည်ဟု ယူဆခဲ့ကြပါသည်။

အမှန်ဒုက္ခပေးသော လျှို့ဝှက်အမှားများဖြစ်ပါသည်။

....

ထို့ကြောင့် ဒါဝိတ်က ထိုအတွက် ဝန်ချတောင်းပန်ပါသည်။

ဒါဝိတ်သည် သူ့ဘဝ၏အပြစ်များကို တွေ့မြင်သူဖြစ်ပါသည်။ အပြင်ဖက် အသက်ရှင်နေသော ဘဝ၏အပြစ်များ၊ ထို့အပြင် သူ့အတွင်းဘဝ(စိတ်ဝိညာဉ်)ထဲရှိအပြစ်များကိုလည်း တွေ့မြင်ကာ ဝန်ချပါသည်။

သူ့အပြစ်များကို တစုချင်းရေတွက်ပါသည်။ သို့သော် အိုး ဘုရားသခင် များလွန်းလို့ မရေတွက်နိုင်ပါဟု အော်ဟစ်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် "ငါသည် ဆိုးညစ်သူဖြစ်သည်၊ အပြစ်ထဲ၌ မွေးဖွားလာသည်"ဟု ပြောဆိုခြင်းကို ကြားရပါသည်။

ဘုရားသခင့်ဝိညာဉ်တော်၏အလင်းကို သူ့နှလုံးသားထဲ ထိုးလိုက်သောအခါ သူသည် အလွန့်အလွန် များပြားလှသော အပြစ်များကို တွေ့မြင်လာပါသည်။

ထို့အပြင် သူ့နှလုံးသား၏ မှောင်မိုက်နေသောထောင့်များကိုလည်း တွေ့လာပါသည်၊ ထိုနေရာများကို သူ သွားမကြည့်နိုင်ပါ၊ မပြည်းစမ်းနိုင်သလို၊ တန်ဖိုးလည်းမသတ်မှတ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုမှောင်နေသောထောင့်များကို သူ စိတ်မချနိုင်ပါ။ သူပြုခဲ့သော အပြစ်များထဲမှ တစုံတရာကို မေ့ခဲ့မည် စိုးရိမ်လာပါသည်။ မဟုတ်သေးပါ၊ ထိုစကားလုံးသည် သင့်တော်သောစကားလုံး မဟုတ်သေးပါ။ "မေ့လျော့နေသော"အပြစ်ကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ ထိုအရာကို ဘာအတွက်ပြုသောအပြစ်ဟူ၍ပင် မသိနိုင်သောအပြစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

သူ သတိမပြုမိလိုက်သော၊ အသိအမှတ်မပြုမိလိုက်သော အပြစ်များ ကျန်နေဦးမည်ဟု ကြောက်ရွံ့မိပါသည်။

ချစ်ရသောမိတ်ဆွေတို့၊ ထိုစာကြောင်းကို ထပ်ခါထပ်ခါ ဖတ်ကြည့်ပါ၊ "*သူ သတိမပြုမိလိုက်သော၊ အသိအမှတ်မပြုမိလိုက်သောအပြစ်များ ကျန်နေဦးမည်ဟု ကြောက်ရွံ့မိပါသည်။*"

သို့သော် ထိုအချက်သည် သဘာဝကိုဆန့်ကျင်ခြင်း ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ထံ ရှိနှင့်နေသော ဇာတိသဘာဝဟောင်းအရ ကျွန်တော်တို့သည် ထိုအရာနှင့်ဆန့်ကျင်ဖက်ကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြပါသည်။ ထို့နောက် အပြစ်ကို "အသေးအဖွဲ"အဖြစ်သို့ လျှော့ချကြပါသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အလင်း ကျွန်တော်တို့ နှလုံးသားများသို့ ဝင်ရောက်လာသောအခါ၊ ကျွန်တော်တို့သည် အလွန်သတိထားတတ်ကြသူများ ဖြစ်လာပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့သည် ဒုစရိုက်မှုများကို အသေအချာ ဂရုတစိုက် သိလာသူများ ဖြစ်လာကြပါသည်။

ထိုအခါ ကိုယ့်ကိုကိုယ် စိတ်ချ၍မရခြင်း(distrust of self)သည် ရောက်လာပါသည်။

သင် ထိုရုပ်ပုံကားချပ်ကို တွေ့နိုင်ပြီလား?

ကျွန်တော်တို့ကျမ်းပိုဒ်တွင် အလွန်နှိမ့်ချသူတဦး စကားပြောနေပါသည်။ မိမိအိမ်နီးချင်း၏ပုခုံးအပေါ် ပျံဝဲလျက် သူ့ကို ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားနေသူ မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်အိမ်နီးချင်းထက် မိမိ၏အတွင်းလူ(၂၄)ကို ပြင်းထန်စွာဆက်ဆံသူတယောက်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင့်ချစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝနေသူတဦးဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် အပြစ်ကို မုန်းတီးသူဖြစ်သည်။ သူသည် အပြစ်ကိုမုန်းတီးသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အပြစ်ကိုမုန်းတီးသည်မှာ သူ့နှလုံးသားထဲရှိ မြင်၍မရသောအပြစ်ကိုပင် မုန်းတီးသူဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကိုအပေါ် လုံးဝစိတ်မချသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင့်လက်တော်များထဲ ပစ်ထည့်လိုက်သူဖြစ်ပါသည်။ အိုး ဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော် ကျွန်တော့်နှလုံးသား(စိတ်)ကို စိတ်မချပါ။ ကျွန်တော့် နှလုံးသားထဲတွင် မှောင်မဲနေသောထောင့်များ ရှိနေကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော့်ပညတ်တော်များနှင့် ကိုယ်တော့်ကို ဆန့်ကျင်နေပါသည် ဆိုသောအပြစ်များကို လုပ်ကောင်းလုပ်နေမိပါမည်။ အိုး ဘုရားသခင်၊ လျှို့ဝှက်သောအမှားများမှ ကျွန်တော့်ကို သန့်စင်ပေးတော်မူပါ။

....

မှန်ပါသည်၊ ဒါဝိတ်သည် ဘုရားသခင်က သူ့ကို ထိုလျှို့ဝှက်သောအပြစ်များမှ သန့်စင်ပေးရန် တောင်းဆိုပါသည်။

သို့သော် ဒါဝိတ် မကျေနပ်သေးပါ။

ကျွန်တော်တို့၏အပြစ်များကို သိရှိခြင်းက မလုံလောက်သေးပါ။

ကျွန်တော်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခံရဖို့ ဆန္ဒရှိခြင်းက မလုံလောက်သေးပါ။

ကျွန်တော်တို့သည် ထိုအပြစ်များမှ စင်ကြယ်သန့်စင်သွားဖို့ထိ လိုချင်ကြပါသည်။

ထိုအချက်ကို ပြောလိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်တို့ခေါင်းထဲ ချက်ခြင်းဝင်ရောက်လာသော ကျမ်းပိုဒ်တခုရှိပါသည်။ ၎င်းကို ဟေရှာယ ၁း၁၈ တွင်တွေ့ရပါသည်၊ "ထာဝရဘုရားမိန္႔ေတာ္မူသည္ကား၊ လာၾက။ တရားစီရင္ၾကကုန္အံ့။ သင္တုိ႔အျပစ္သည္ နီေသာအဆင္း ရွိေသာ္လည္း၊ မုိယ္းပြင့္ကဲ့သုိ႔ ျဖဴလိမ့္မည္။ ကတၱီပါမွ် နီေသာအဆင္း ရွိေသာ္လည္း၊ သုိးေမြးကဲ့သုိ႔ ျဖစ္လိမ့္မည္။"

မှန်ပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့ထံမှ ထိုအပြစ်များကို ဆေးကြောသန့်စင်ပေးလိုက်ဖို့ လိုချင်ကြပါသည်။

သန့်စင်သွားခြင်းဆိုသည်မှာ လှပလာခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ သန့်စင်ခြင်းဆိုသည်မှာ အပြစ်မဲ့သူ ပြန်ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အိုး ဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော့်ကို သန့်စင်သွားအောင် မီးရှို့ပစ်ပါလေ!

သို့သော် ဤသန့်ရှင်းစေခြင်းတွင် ထို့ထက်ပိုသောအရာများ ပါဝင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏အပြစ်များမှ စင်ကြယ်သွားအောင် သန့်စင်ပေးယုံသာမဟုတ်ပါ။ ထို့ထက်ပိုပါသည်၊ အတော်များများကို ပိုပါသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို စင်ကြယ်စေသည့်အခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏လှပခြင်းသို့၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ အပြစ်ကင်းစင်ခြင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ကို အဆင့်မြှင့်တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့ကို အာဒံနှင့်ဧဝ တချိန်ကနေခဲ့သော ဒေဝဉယာဉ်သို့ ပြန်ပို့ယုံကလေး လုပ်ပေးသည်မဟုတ်ပါ။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်တို့ကို ခန်းနားလွန်းသဖြင့် ဖေါ်ပြခြင်းငှာ မည်သို့မျှမဖြစ်နိုင်သော ပါရာဒိုက်စ်၌ နေရာချပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ နောက်ဆုံးနှစ်ခန်းကို ဖတ်ပါ။

ထို့အပြင် ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့ကို အလွန်သစ်လွင်သူများ ဖြစ်လာစေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် အပြစ်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မပြုနိုင်ကြတော့ပါ။

အကယ်၍ သင်က ဒါတွေအားလုံး ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်မလဲ?ဟု မေးလာပါလျှင်၊ ကျွန်တော်ပြန်ဖြေပါမည်၊– ထိုအရာ၏ ဖြစ်နိုင်ခြင်းနှင့် တကယ်ဖြစ်ခြင်းသည် သခင်ယေရှုခရစ်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်က အပြစ်မှခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ သန့်စင်ပေးခြင်း၊ သန့်ရှင်းရာသို့ရောက်စေခြင်း စသည်တို့ကို လက်တွေ့ဖြစ်လာစေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို သန့်စင်ပေးနေသော ကိုယ်စားလှယ်(အေးဂျင့်)သည် ကျေးဇူးတော်၏ဝိညာဉ်တော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ပင်တေကုတေနေ့တွင် သွန်းလောင်းတော်မူထားပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဝိညာဉ်တော်သည် ခရစ်တော်၏အသင်းတော်ထဲတွင် အမြဲတမ်း နေထိုင်တော်မူပါသည်။

....

အဆုံးသတ်သည် လုပသောသန့်ရှင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခင်ဗျား သိပ်ထုံအ မနေပါနှင့်။

ထုံအခြင်းသည် လျှို့ဝှက်အမှားတို့ကို ဖြစ်စေသောအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် သင် ဒေါသပုန်ထကာ တိုက်ခိုက်ပါသည်၊ သို့သော် ပို၍ဆိုးသောအရာများအတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ပူထူနေသောခေါင်းများနှင့် အေးခဲနေသောနှလုံးသားများသာဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်မည့်အစား၊ သခင်ယေရှုထံမှ သင်ယူပါလေ၊– “ငါ့ထမ်းဘိုးကို တင်၍ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌နည်းခံကြလော့။ ငါသည်နူးညံ့ သိမ်မွေ့ခြင်းသဘော စိတ်နှလုံးရှိ၏။ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်သည် သက်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထမ်းဘိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန် လည်း ပေါ့၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။” **(မဿဲ ၁၁း၂၉–၃၀)။**

သင် ကန်းမနေတော့နှင့်။ ကျွန်တော်သည် ခရစ်တော်၏တပည့်တော်များကို ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် မိမိကိုယ်ကို ပြောနေခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ အသစ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း ခံရပြီးသောနှလုံးသားထဲတွင် များစွာသောကန်းနေမှုတို့ ကျန်နေကြပါသည်။ ထိုသို့ ကန်းနေခြင်းက လျှို့ဝှက်သောအမှားတို့ကို ဖြစ်စေပါသည်။ ၎င်းတို့သည် သင်၏သြတ္တပ္ပစိတ်ရှေ့မှောက်၌ပင် လျှို့ဝှက်နေသော အမှားများဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်မည့်အစား၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့်ပြည့်ဝသော ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိအလင်းတရားကို သင်ထံသို့ လင်းနေစေလိုက်ပါ။ ထိုအလင်းသည် ယေရှုခရစ်၏မျက်နှာတော်မှနေ၍ ဘုရားသခင်ကို သိရှိခြင်းဆိုသော ဘုန်းကျက်သရေနှင့်ပြည့်ဝသည့် အသိပညာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ သင်သည် ကယ်တင်ခြင်းရနိုင်သော ပညာရှိဖြစ်လာပါမည်။ ထိုအခါ သင်သည် သင် ဘာတွေးသင့်သည်၊ ဘာပြောသင့်သည်၊ ဘာလုပ်သင့်သည်၊ မည်သို့ပြုမူသင့်သည်တို့ကို သိလာပါမည်။ ထိုအခါ သင်သည် သင်၏ ပြုမူကျင့်ကြံမှုများဖြင့် မိမိညီအကိုများက မယုံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်စေသူ မဟုတ်ဘဲနေနိုင်ပါမည်။

ခက်ထန်သူနှင့်ရက်စက်သူ မဖြစ်ပါနှင့်။

အသက်ရှင်နေသော ခရစ်တော်၏အသင်းတော်တွင် နှလုံးသားခက်ထန်မာကျောသူများ များပြားစွာကျန်နေပါသေးသည်။

ထိုအချက်သည်လည်း လျှို့ဝှက်အမှားတို့ကို ဖြစ်စေသော အကြောင်းတရား ဖြစ်ပါသည်။ အဖေသည် ထို ထိုသော အရာတို့ကို လုပ်ကိုင်ပါသည်၊ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ကောင်းပါသည်။ သင်သည် မိမိကိုယ်ကိုလှည့်ဖြားခြင်းလမ်းထဲ သွားနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြစ်မည့်အစား၊ ခရစ်တော်ထံမှ သင်ယူလိုက်ပါ၊ သူသည် နူးညံ့သူ၊ နှိမ့်ချသောနှလုံးသားရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မိမိ၏ ဝေဒနာခံစားခြင်းများဖြင့် နာခံခြင်းဆိုသည့်အရာကို သင်ယူခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။

....

ထိုသို့ ပြုခဲ့ပြီးလျှင်လည်း၊ သင့်နှလုံးသားထဲတွင် မှောင်နေသောထောင့်များ ကျန်ရှိနေပါဦးမည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဘုရားသခင့်လူ ဒါဝိတ်ကဲ့သို့ ဆုတောင်းရမည့်အခွင့်အရေးများ ရှိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဆုတောင်းကို တောင်းရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်ပါသည်၊– မည်သူသည် မိမိအမှားတို့ကို နားလည်နိုင်မည်နည်း? ကိုယ်တော် ကျွန်တော့်ထံမှ လျှို့ဝှက်အမှားများကို သန့်စင်ပေးတော်မူပါ။

မိမိအပြစ်များအားလုံးကို လုံးလုံးလျားလျား နားလည်နိုင်ရသောအခွင့်အား မည်သည့်လူသားထံမျှ ပေးမထားပါ။ ခရစ် ယာန်တဦးအတွက် မိမိအမှားများကို နားလည်ခြင်းသည်၊ ၎င်းတို့ကို ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအရာတို့မှ သန့်စင်ပေးဖို့ ဆုတောင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ အနက်ရှိုင်းဆုံးနေရာတွင်၊ နှလုံးသား၏ အနက်ဆုံးနေရာတွင်၊ ကျွန်တော်တို့ နားမလည်နိုင်သည်များ မြောက်များစွာ ရှိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ရှေ့တွင် သင်သည် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချ မနေပါနှင့်။

ထို့နောက် သင့်နှလုံးသားကို အကုန်အစင် စုံစမ်းစစ်ဆေးပေးဖို့ ဘုရားသခင့်ထံ ကြီးသောနှိမ့်ချခြင်းဖြင့် တောင်းလျှောက်လိုက်ပါလေ။ ဤသို့ပြောပါ၊– “အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးကို သိမှတ်တော်မူပါ။ စုံစမ်း၍ စိတ်အ

ထင်မြားကိုလည်း သိမသတ်တော်မူပါ။ ဆိုသောလမ်းသို့ အကဥ်ဇုံ့ လိုက်သည်လိုက်သည်ကို ကြည့်ရှု၍၊ ထာဝရလမ်းထဲသို့ သေချာဆောင်တော်မူပါ။" **(ဆာလံ ၁၃၉း ၂၃-၂၄)**။

ဘုရားသခင့်ချစ်ခြင်းသည် သင့် လမ်းပြ၊ သင့်ကို စေ့ဆော်သူလည်း ဖြစ်ပါမည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်၊ သင် အပြစ်ကိုမုန်းဖို့၊ အထူးသဖြင့် သင့်အပြစ်ကို သင်မုန်းဖို့ သင်ကြားပေးသူသည် ဘုရားသခင် ၏ချစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(O Taste and See, Meditation from Psalms, by Gerrit Vos (1894-1968) **စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်**)

+++

<u>သီသြလော်ဂျီကဏ္ဍ</u>

ဟန်ချက်ညီနေခြင်းသက်သေပြချက်(Teleological)

ဘုရားသခင်၏ရှိနေမှုကို သက်သေပြသည်ဆိုသော သက်သေပြချက်များထဲတွင် အလုပဆုံး၊ အကြွယ်ဝဆုံးသက်သေပြချက်သည် ဟန်ချက်ညီနေခြင်းသက်သေပြချက်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းက ကျွန်တော်တို့ကို အားလုံးထက်အင်အားကြီးမားသော တန်ခိုးစွမ်းအား တစုံတရာစီသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ (သို့) ကမ္ဘာကြီးကိုဖြစ်စေသော အဆုံးသတ်အကြောင်းတရားထံသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ထို့အပြင် အရာခပ်သိမ်းကို ပြုပြင်တည်ဆောက်သည့် အသက်ရှင်နေသောဒီဇိုင်းပညာရှင်ထံသို့လည်း ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။ အသိဉာဏ်နှင့်အလိုဆန္ဒ၊ အသိပညာနှင့်ဉာဏ်ပညာတို့ကို ပိုင်ဆိုင်သော ဖန်ဆင်းရှင်စီသို့ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်ကမ္ဘာကြီးတွင်၎င်း၊ ကျွန်တော်တို့၏ဖြစ်တည်မှုထဲတွင်၎င်း ကျွန်တော်တို့သည် ဒီဇိုင်းနှင့်ရည်ရွယ်ချက်များကို တွေ့နေကြပါသည်။ အရာခပ်သိမ်းသည် တခုနှင့်တခု လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ကြလျက် ဖန်ဆင်းခံတိုင်းသည် မိမိတို့၏ကိုယ်ပိုင်ဥပဒေသပိုင်နက် နယ်ပယ်အတွင်းတွင် ဖြစ်တည်လျက်၊ ရွေ့လျားလျက်၊ အသက်ရှင်လျက်၊ ပြုမူဆောင်ရွက်နေကြခြင်းသည် မည်မျှလုပကာ ပြည့်စုံလိုက်ပါသနည်း၊ မိမိတို့၏လိုအပ်မှုများအားလုံးကိုလည်း ရရှိကြပါသည်။ ငါးသည် ရေထဲတွင် လိုက်လျောညီထွေစွာ အသက်ရှင်နိုင်သည်၊ ငှက်သည် လေထဲတွင်ပျံသန်းနိုင်ဖို့ အံကိုက်ဖြစ်သည်။ သားရဲများသည် တောနက်များထဲ ဟိန်းဟောက်နိုင်ကြသည်။ သစ်ပင်နှင့်ပန်းမာလာများ မြေဆီလွှာပေါ်တွင် ရှင်သန်ပေါက်ဖွားနိုင်ကြသည်။ မိုးတိမ်၊ မိုးရေ၊ နေရောင်ခြည်တို့က အပင်ငယ်ကလေး မြေကြီးပေါ် ကြီးထွားလာဖို့ ဘာမဆို ပံ့ပိုးကြပါသည်။ မျက်လုံးတို့က အလင်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေနေကြသည်၊ နားရွက်တို့က အသံကိုဖြစ်သည်။ လူသား၏စိတ်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကမ္ဘာကြီးကို အနက်ဖွင့်ဖို့ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်နေကာ၊ အရာအားလုံးကို မိမိအောက်သို့ ရောက်စေနိုင်ပါသည်။

မည်သည့်နေရာကိုကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက်၊ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ဒီဇိုင်းတို့ကို တွေ့နေရပါသည်။ အရာခပ်သိမ်းက ကျယ်လောင်စွာနှင့် ဒီဇိုင်းပညာရှင်ရှိသည်ဟု အော်ဟစ်နေကြပါသည်။ ဉာဏ်ပညာ၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့်တန်ခိုးစွမ်းအင်တွင် အံ့သြလောက်စရာကောင်းသော ဒီဇိုင်းပညာရှင်ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုဒီဇိုင်းပညာရှင်သည် ဘုရားသခင်သာဖြစ်ပါသည်။ အမှန်ပင် ယုံကြည်သူက ဤကျိုးကြောင်းသင့်တင်ပြမှုကို အလွန်သဘောကျပါသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၏ စေ့ဆော်မှုတ်သွင်းခြင်းခံရသော ဆာလံရေးသူနှင့်အတူ ဤသို့ သီဆိုပါသည်၊– "အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် စီရင်ပြုပြင်တော်မူသော အရာတို့သည် အလွန်များပါ၏။ ရသိရသိသမျှတို့ကို ပညာ တော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည်လည်း ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။" **(ဆာလံ ၁၀၄း၂၄)**။ **ဤကျိုးကြောင်းပြမှုက ပြောသောစကား လုံးတို့သည် ယုံကြည်၏စကားလုံးတို့ ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ ယုံကြည်ခြင်းမပါသော တွေးခေါ်ဆင်ခြင်ခြင်းက ပြောနေသည်မဟုတ်ပါ။ ထိုစကားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင့်ဖွင့်ပြချက်အပေါ် တည်မှီပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်ခြင်းက ဘုရားသခင့်ဖြစ်တည်မှုကို သက်သေပြဖို့ မကြိုးစားပါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဖြစ်တည်မှုသည် သေချာနေပါသည် ဆိုသည့်နေရာမှ စတင်၍ စကားပြောပါသည်။**

မယုံကြည်သောဆင်ခြင်တွေးတောခြင်း (သို့) ဆင်ခြင်ခြင်းသက်သက်(pure reason)**နှင့်ပတ်သက်၍မူ၊ ဤသက်သေပြမှုက ဘာကိုမှ သက်သေမပြနိုင်ပါ၊ ကမ္ဘာကြီး၏ပြင်ပ၌ရှိနေသော အသိဉာဏ်ပညာရှိသည့်ဖြစ်တည်မှုတခု/တယောက် တည်ရှိနေပါသည်ဟု သက်သေမပြနိုင်ပါ။ ထိုသူသည် တန်ခိုးနှင့်ဉာဏ်ပညာတွင် အနန္တဖြစ်သည်၊ အရာခပ်သိမ်းကိုဖန်ဆင်းသော ဒီဇိုင်းပညာရှင်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေမပြနိုင်ပါ။ ထို့အပြင် အရာခပ်သိမ်းသည်ဘုရားဖြစ်သည်ဟုယုံကြည်ကြသော ဆင့်ကဲဖြစ်ပေါ်မှုဝါဒကလည်း ထိုသို့သော ကျိုးကြောင်းပြမှုကို သူတို့၏ဝါဒမှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြဖို့ သုံးနိုင်ပါသည်။ သူတို့က သဘာဝကိုယ်၌က အသိပညာရှိသည်၊ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကြီးဖြစ်သည်၊ ကမ္ဘာကြီးသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်၊ ထိုဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကိုသိရှိမှု အမြင့်ဆုံး ကို လူသားဖြစ်လာခြင်း၌ ရောက်ရှိပါသည်ဟု ပြောကြပါသည်။**

ထို့အပြင် စကြာဝဠာကြီးထဲ၌ ဒီဇိုင်းရှိနေသော်လည်း၊ ထိုဒီဇိုင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ရည်ရွယ်ချက်မဲ့၊ ဒီဇိုင်းမဲ့အဖြစ်အပျက်များသည်လည်း အလွန်များပြားလှစွာ ရှိနေပြန်ပါသည်။ ပဋိပက္ခနှင့်အငြင်းပွားမှုများ ရှိနေကြသည်။ သေခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့် မိုက်မဲသောအပြုအမူများကို နေရာတိုင်းတွင် တွေ့နေရပါသည်။ ကလေးငယ်မွေးဖွားလာသည်၊ သူ့မိခင်မှာ မွေးဖွားမှုဝေဒနာကြောင့် မီးတွင်းထဲ သေသွားသည်၊ (သို့) ကလေးငယ်လေးကိုယ်တိုင်ပင် ကျင်နာမှုကင်းမဲ့သော သေမင်း၏လက်များက ခေါ်ဆောင်သွားခြင်း ခံရသည်။ သစ်ပင်ပေါက်လာကြီးလာသည်၊ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းက ၎င်းကို ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်သည်။ သီးနှံများ ရိတ်သိမ်း၍ရတော့မည်၊ သို့သော် မိုးသီးမုန်တိုင်းက ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်သော ကမ္ဘာကြီးတွင်၊ ဒီကနေ့သိရ

သောကမ္ဘာကြီးထဲတွင် မိုက်မဲမှုဟူ၍သာ မြင်နေရသည့် အဖြစ်အပျက်များ များပြားလွန်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့တို့က ဒီဇိုင်း (ပုံစံ)ရှိကြောင်းကို လုံးဝပစ်ပယ်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် စကြဝဠာဆိုသည်မှာ လူတဦးက အဆိုးဝါးနိုင်ဆုံး စိတ်ကူး၍ ရနိုင်သည့် အရာတခုဖြစ်ပါသည်ဟု ကြေညာကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားသခင်ဖွင့်ပြခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်းက ထိုသို့သော ကန့်ကွက်မှုမျိုးစုံအတွက် အဖြေရှိပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယုံကြည်ခြင်းက အပြစ်ကိုဆန့်ကျင်၍ထားရှိသည့် ဘုရားသခင့်အမျက်ဒေါသကို သိနေ၍ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်ခြင်းက သခင်ယေရှု ခရစ်တော်၏မျက်နှာတွင်ရှိသည့် ဘုရားသခင်၏ဉာဏ်ပညာတော်ကို ထည့်တွက်၍ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခရစ်တော်ထံတွင် ယုံကြည်သူ သည် ထိုထင်မြင်ယူဆ၍ရသည့် ပုံသဏ္ဌာန်များအားလုံး၏ အဖြေကို ရှာတွေ့ပါသည်။ ထို့နောက် အဆုံးသတ်နိဂုံးကို မျှော်လင့်နေပါ သည်၊ ဘုရားသခင့်ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း၏ ပြည့်ဝသောမှန်ကန်မှုအား ဖွင့်ပြမည့် တရားစီရင်ခြင်းအချိန်ကို မျှော်ကြည့်ပါသည်။ သို့သော် မိမိကိုယ်မိမိ ဖွင့်ပြနေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဖွင့်ပြတော်မူချက်ကို ဘေးချိတ်ထားသည့် (သို့) ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက် သည့် မယုံကြည်သော ဆင်ခြင်ခြင်းအဓိကဝါဒက ဟန်ချက်ညီနေသောသက်သေပြမှုဖြင့် ဘုရားသခင်ကို မဖေါ်ထုတ်နိုင်ပါ။ ဆင် ခြင်တွေးတောခြင်းသက်သေအဖြစ် ၄င်းတွင် စွမ်းအား(ပါဝါ)မရှိပါ။

ကိုယ်ကျင့်တရားသက်သေပြချက်(Moral)

ဘုရားသခင်ရှိနေကြောင်း သက်သေပြဖို့ ကိုယ်ကျင့်တရားသက်သေပြခြင်းကို အသုံးပြုသည့် အရိုးစင်းဆုံးပုံစံကို ကန့် (Immanuel Kant 1724 - 1804 ဂျာမန်တွေးခေါ်ရှင်)၏ အမျိုးအစားနှင့်ဆိုင်သောအမိန့်ပေးချက်သီအိုရီ(categorical imperative)တွင် တွေ့နိုင်ပါမည်။ လူတိုင်းတွင် တာဝန်ကိုသိသောစိတ်အာရုံ ရှိနေပါသည်။ မှန်ခြင်းနှင့် မှားခြင်းကို သိသည်။ အားလုံးက မှန်သည်ကို သာ လုပ်ရမည်၊ ဆိုးညစ်သောအရာကို လုပ်မိလျှင် မိမိကိုယ်ကိုပင် အပြစ်တင်သော အသိစိတ် ရှိနေပါသည်။ ဘာနှင့်တူသနည်းဆို သော် လူတိုင်း၏စိတ်ထဲတွင် မရပ်တမ်းပြောနေသောအရာတခု ရှိနေပါသည်၊ သူ၏အတွင်းသြတ္တပ္ပစိတ်ကို “သင် လုပ်ရမည်”ဟု မပြတ်တမ်း ပြောနေပါသည်။ ထိုအဖြစ်က အမြဲတမ်း အမိန့်ပေးသောနေ၊ သခင်ဖြစ်သူ၊ အစိုးရတော်မူသူ တဦးသည် ရှိကိုရှိနေမည် ဟု သွယ်ဝိုက်၍ညွှန်းဆိုနေပါသည်။ ထိုသို့ လူသား၏ ကိုယ်ကျင့်တရားသြတ္တပ္ပစိတ်ထဲတွင် “သင် လုပ်ရမည်”ဟု အမိန့်ပေးနေသူ သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ပါသည်၊ လူ၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် ဆိုးညစ်ခြင်းကို သိနေမှု၊ တာဝန်ဝတ္တရားရှိသည်ဟု ခံစားတတ်မှုတို့သည် ဘုရား သခင့်ထံမှလာသည်မှာ ကျိန်းသေပါသည်။ ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ကြသူများပင် (ဘုရားသခင်ပေးသော)ပညတ်တော်များ သူတို့၌မ ရှိကြပါသော်လည်း၊ ပညတ်တော်၏အလုပ်များ(the work of the law)သည် သူတို့နှလုံးသားများထဲတွင် ရှိနေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏သြတ္တပ္ပစိတ်များက မပြတ်တမ်း သူတို့ကို သက်သေခံနေကြပါသည်။ တဦးနှင့်တဦး ခွင့်လွှတ်ကြလျှက်၊ အပြစ်တင်ကြလျှက် ပြုမူနေကြပါသည် (ရောမ ၂း၁၄–၁၅)။ သို့သော် ဤသို့သော ကျိုးကြောင်းသင့်အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ဘုရားသခင်တကယ်ရှိသည်ကို သက်သေပြဖို့ ကြိုးပမ်းခြင်းသည်၊ ဘုရားသခင့်ထံ ယုံကြည်ခြင်းမှ၊ သူ၏ဖွင့်ပြချက်ကို ယုံကြည်ခြင်းမှ မစခဲ့လျှင် ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ် ပါ။ စပင်ဆာ(Herbert Spencer၊ ၁၈၂၀ – ၁၉၀၃ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အတွေးခေါ်ပညာရှင်၊ ဇီဝဗေဒပညာရှင်၊ လူမှုဗေဒပညာရှင်)က ထို “သင် လုပ်ရမည်”ဆိုသော အမိန့်ပေးနေခြင်းသည်၊ အမြင့်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဘုရားသခင်နှင့် လုံးဝမဆိုင်ပါ၊ ၄င်း၏မူလဇစ်မြစ်သည် လူမှုအဖွဲ့အစည်း(society)တွင်ဖြစ်ပါသည်၊ လူသား၏မိမိကိုယ်ကို ချစ်မြတ်နိုးမှု(self-love)က နေရာတိုင်းတွင် ထောင်သောင်းမက သော နည်းလမ်းဖြင့်ကန့်သတ်ထား၍ ပေါ်လာသောအသံဖြစ်ကြောင်း ဖေါ်ထုတ်ပြသခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ လူသာပဓာနဝါဒ (humanism)က မိမိ၏ကိုယ်ပိုင် ကိုယ်ကျင့်တရားပညာကို တည်ဆောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုကိုယ်ကျင့်တရားသည် ဘုရားသခင်ကို သိခြင်းအသိပညာနှင့်၄င်း၊ သူ၏စည်းမျဉ်းပညတ်များနှင့်၄င်း အတော်လေးကို မဆိုင်ကြောင်း တွေ့နိုင်ပါသည်။

သမိုင်းအထောက်အထားသက်သေပြချက်(Historical)

ထိုနည်းအတိုင်းပင် သမိုင်းအထောက်အထားသက်သေပြချက်ကိုလည်း ပြောနိုင်ပါမည်။ အထက်ကဆွေးနွေးခဲ့ပြီးလေးချက် အပြင် ထိုအချက်ကို ထပ်ထည့်တတ်ကြပါသည်။ ထိုသက်သေပြချက်သည် ကမ္ဘာ့တိုင်းနိုင်ငံတိုင်း၌ ဘာသာရေးတမျိုးမျိုးကို တွေ့ရ ခြင်းမှ ဆင်းသက်လာသော ကျိုးကြောင်းပြမှု ဖြစ်ပါသည်။ (သို့) သမိုင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ တိုးတက်လာနေမှုကိုကြည့်လျှက် သက် သေပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မည်သည့်နည်းနှင့်ပြသောသက်သေဖြစ်ပါစေ၊ ထိုနှစ်မျိုးလုံးက ဘုရားသခင်ရှိနေကြောင်းကို လုံ လောက်စွာ သက်သေပြခြင်း မရှိပါ။ အသက်ရှင်သောဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်၏ ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြချက်သို့ ဦးညွှတ်ဖို့ ငြင်းဆန်နေသူ၊ သူ ၏နှုတ်ကပတ်တော်၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ပြောနေသူတဦးကတော့ မည်သို့ပင်သက်သေပြပါစေ၊ မယုံပါ၊ ဘုရားမရှိပါဟု ဆက်၍ပြောနေ မည်သာဖြစ်ပါသည်။

ထိုသက်သေပြခြင်းများအားလုံးသည် ယုံကြည်ပြီးသူတို့အတွက် အဓိပ္ပါယ်ရှိလျှက်၊ တန်ဖိုးရှိလျှက် ဖြစ်နေပါမည်။ မြင်၍မရ သောဘုရားသခင်၏ မြောက်များလှသောသက်သေများ ဖြစ်နေပါမည်။ သို့သော် မယုံကြည်သောတွေးတောဆင်ခြင်ခြင်းသက်သက် အတွက်မူ ဘာစွမ်းအားမှ မရှိကြပါ။ လူမိုက်သည် သူ၏နှလုံးသားထဲတွင် “ဘုရားမရှိ”ဟု အမြဲတမ်း ပြောနေပါမည်(ဆာလံ ၁၄း၁)။ ထို့အတူ ဇာတိသဘာဝလူသားက ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းဖို့၊ သူ့အားကျေးဇူးတင်ဖို့ ဆက်၍သာ ငြင်းဆန်နေဦးမည်ဖြစ်

ပါသည်။ ယုံကြည်ခြင်း တစုတည်းကသာ၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နိမ့်ချစွာ နားထောင်သူကသာ၊ "ငါ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်"ဟု ဝန်ခံနိုင်ပါမည်။

(Reformed Dogmatic Vol. 1, by Herman Hoeksema (1885-1965) **စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်**)

××

<u>ကျမ်းစာဘာသာပြန်ကဏ္ဍ</u>

သုတ္တံ ၂၆း၁–၂၈ (ကျိန်းဘုရင်မူ)

၁ – ရွေရာသီ၌ ကျသောနှင်းခဲ၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းချိန် ရွာသောမိုး၊ ထို့အတူ ဂုဏ်အသရေသည် လူမိုက်အတွက် လျော်ကန်သင့်မြတ်သောအရာ မဟုတ်ပါ။

၂ – ငှက်တကောင် လှည့်လှည်သွားလာသလို၊ ပျံလွှားငှက် ပျံသန်းသလို၊ ထို့အတူ အကြောင်းမရှိဘဲ ကျိန်ဆိုခြင်းသည် အာနိသင်မရှိပါ။

၃ – မြင်းအတွက် ကျာပွတ်၊ မြည်းအတွက် ဇက်ကြိုး၊ ထို့အတူ လူမိုက်၏ကျောအတွက် တုတ်ရှိပါသည်။

၄ – လူမိုက်ကို သူ၏မိုက်မဲခြင်းအတိုင်း အဖြေမပေးနှင့်၊ မဟုတ်ပါက သင်သည်လည်း သူနှင့်တူလိမ့်မည်။

၅ – လူမိုက်ကို သူ၏မိုက်မဲခြင်းအတိုင်း အဖြေပေးပါ၊ မဟုတ်ပါက သူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ်အထင်ကြီးခြင်းအတွင်း ပညာရှိနေပါမည်။

၆ – လူမိုက်၏လက်နှင့် သတင်းကိုပို့လိုက်သူသည် မိမိခြေကိုဖြတ်ပစ်သူ၊ ထို့နောက် ပျက်စီးနစ်နာမှုကို သောက်သူဖြစ်သည်။

၇ – ခြေဆာနေသူ၏ခြေတို့သည် မညီကြပါ၊ ထို့အတူ လူမိုက်တို့ပါးစပ်ရှိ ဥပမာစကားသည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

၈ – လောက်လွှဲထဲ ကျောက်တုံးကို ချည်နှောင်သော သူကဲ့သို့၊ လူမိုက်ကို ဂုဏ်အသရေပေးသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

၉ – ဆူးသည် အရက်မူးနေသူ၏လက်ထဲ ဆူးဝင်တတ်သကဲ့သို့၊ လူမိုက်တို့ပါးစပ်ရှိ ဥပမာစကားလည်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀ – အရာအားလုံးကို ဖန်ဆင်းသူ ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်က လူမိုက်ကို ပြစ်ဒဏ်ခတ်သလို၊ အပြစ်ကျူးလွန်သူများကိုလည်း အပြစ်ဒဏ်ပေးပါသည်။

၁၁ – ခွေးသည် မိမိအန်ဖတ်ထံ ပြန်သွားသလို၊ လူမိုက်သည်လည်း မိမိမိုက်မဲခြင်းသို့ ပြန်သွားပါသည်။

၁၂ – မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိသူဟု စိတ်ကြီးဝင်နေသူကို သင်တွေ့ပါသလော? ထိုသူ့ထံထက် လူမိုက်ထံတွင် ပို၍မျှော်လင့်ချက်ရှိပါသည်။

၁၃ – ပျင်းသောသူက၊ "လမ်းတွင်ခြင်္သေ့ရှိသည်၊ လမ်းကြားများထဲတွင်လည်း ခြင်္သေ့ရှိသည်"ဟု ပြောပါသည်။

၁၄ – တံခါးရွက်သည် မိမိပတ္တာများပေါ်တွင် လည်နေသကဲ့သို့၊ လူပျင်းသည်လည်း မိမိအိပ်ရာပေါ်တွင်ဖြစ်ပါသည်။

၁၅ – လူပျင်းသည် မိမိလက်ကို ရင်ဘတ်ထဲဖွက်ထားပါသည်၊ ၎င်းအား သူ၏ပါးစပ်သို့ ပြန်ထုတ်ဖို့ရန်ပင် မောပန်းနေပါသည်။

၁၆ – လူပျင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အထင်ကြီးနေခြင်းတွင် ပညာရှိနေသည်မှာ ကျိုးကြောင်းသင့် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ပေးနိုင်သူ ခုနစ်ဦးထက် ပိုပါသည်။

၁၇ – သွားလာလျက်၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော ရန်ပွဲတွင် ရောနှောသူသည်၊ ခွေးကို နားရွက်များမှ သွားကိုင်သူနှင့် တူပါသည်။

၁၈ – မီးတုတ်များ၊ မြားများနှင့်သေခြင်းတို့ကို ပစ်နေသော အရူးတယောက်ကဲ့သို့၊

၁၉ – သူ၏အိမ်နီးချင်းကို လိမ်ညာလျက်၊ "ငါကြီးစားနေတာပါ"ဟုပြောသောသူ တူပါသည်။

၂၀ – ထင်းမရှိသောနေရာတွင် မီးတောက် ငြိမ်းသွားပါသည်၊ ထို့အတူ အတင်းပြောသူ မရှိသောနေရာတွင် ရန်ဖြစ်ခြင်း ငြိမ်းသွားပါသည်။

၂၁ – မီးသွေးတို့သည် မီးသွေးဖို့အတွက်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထင်းတို့သည် မီးရှို့ဖို့ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အငြင်းသန်သူသည် ရန်ဖြစ်ခြင်းကို နှိုးဆွမည့်သူ ဖြစ်ပါသည်။

၂၂ – အတင်းပြောသူ၏ စကားလုံးများသည် အနာများကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ ၎င်းတို့သည် ဗိုက်၏အတွင်းကျဆုံးအပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်တတ်ပါသည်။

၂၃ – မီးတောက်နေသောနှုတ်ခမ်းများနှင့် ဆိုးညစ်သောနှလုံးသားတို့သည် ငွေရည်စိမ်ထားသော မြေအိုးနှင့်တူပါသည်။

၂၄ – မုန်းသော်လည်း နှုတ်ခမ်းတို့ဖြင့် စိတ်ရင်းကိုဖုံးကွယ်သူ၊ ထို့နောက် မိမိအထဲ၌ လိမ်ညာခြင်းကို စုဆောင်းထားသူ၊

၂၅ – ထိုသူက တရားမျှတသလို ပြောနေသောအခါ၊ သူ့ကို မယုံနှင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့နှလုံးသားထဲတွင် ရွံစရာကောင်းသောအရာ ခုနစ်မျိုး ရှိနေပါသည်။

၂၆ – မုန်းတီးခြင်းကို လိမ်ညာခြင်းနှင့် ဖုံးကွယ်သောသူ၏ ဆိုးညစ်ခြင်းတို့သည် အသင်းတော်တစုလုံးရှေ့၌ ဖွင့်ပြခြင်း ခံရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

၂၇ – တွင်းကို တူးသူတိုင်း ထိုတွင်းတွင် ကျကြလိမ့်မည်၊ ထို့အတူ ကျောက်တုံးကို လှိမ့်သောသူလည်း ထိုကျောက်တုန်း သူ့အပေါ် ပြန်လာလိမ့်မည်။

၂၈ – လိမ်ညာနေသောလျှာက ၄င်းအားဖြင့် ဒုက္ခရောက်သူတို့ကို မုန်းသည်၊ ထို့အတူ မြှောက်ပင့်သောပါးစပ်က ပျက်စီးခြင်းကို လုပ်ကိုင်သည်။

××××××××××××××××××××××

၂သက် ၁း၁–၁၂ (ကျိန်းဘုရင်မှု)
၁ – ပေါလ်၊ စီလ်ဗားနပ်စ်နှင့် တိမောသေ တို့က ငါတို့ဖခင် ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်တော်၌ရှိသော သက်ဆာလောနိ်း ယန်း အသင်းတော်သို့ ရေးလိုက်ပါသည်၊–
၂ – ငါတို့ဖခင် ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်တော်ထံမှ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်းချမ်းခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
၃ – ငါတို့သည် သင်တို့အတွက် ဘုရားသခင့်ထံ အမြဲကျေးဇူးတင်ကြဖို့ တုတ်နှောင်ခံရသူများဖြစ်ကြပါသည်၊ ညီအကိုတို့၊ ထိုသို့လည်း ဖြစ်ထိုက်ပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အလွန့်အလွန်တိုးတက်သဖြင့် ဖြစ်သည်၊ ထို့အတူ တဦးနှင့်တဦးအပေါ် ထားကြသော သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်လည်း ပြည့်လျှံလျှက်ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်၊
၄ – ထိုသို့ဖြင့် ငါတို့ကိုယ်တိုင်ပင် သင်တို့အတွက် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်များ၌ ဂုဏ်ယူကြပါသည်၊ သင်တို့ခံစားကြရသော နှိပ်စက်ညှင်းဆဲခံရခြင်းများနှင့် ဒုက္ခအခက်အခဲများအကြား ထားရှိကြသည့်၊ သင်တို့၏ သည်းခံခြင်းနှင့် ယုံကြည်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်၊–
၅ – ၄င်းသည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်သောတရားစီရင်မှု၏ ပေါ်လွင်သောသင်္ကေတအထိမ်းအမှတ် ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်အတွက် ထိုက်တန်သူများအဖြစ် သိအမှတ်ပြုခြင်း ခံကြရမည်ဖြစ်သည်၊ ထိုနိုင်ငံတော်အတွက်လည်း သင်တို့သည် ဒုက္ခအခက်အခဲကို ခံစားကြပါသည်၊–
၆ – ထို့ကြောင့် သင်တို့အား ဒုက္ခအခက်အခဲများဖြစ်စေသူများကို ဆင်းရဲဒုက္ခများဖြင့် ပြန်လည်ဆပ်ပေးခြင်းသည် ဘုရားသခင်အတွက် ဖြောင့်မတ်သောအရာဖြစ်ပါသည်၊–
၇ – ဒုက္ခအခက်အခဲများတွေ့ကြုံကြရသူ သင်တို့မှာမူ၊ သခင်ယေရှု သူ၏ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်များနှင့်အတူ ကောင်းကင်ဘုံမှ ပြန်လာသောအခါ၊ ငါတို့နှင့်အတူ နားကြရမည်ဖြစ်သည်၊
၈ – တောက်လောင်နေသောမီးတောက်ဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုမသိသောသူများ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို မနာခံသူများကို လက်စားချေတော်မူမည်ဖြစ်သည်၊–
၉ – သူတို့သည် သခင်ဘုရား၏မျက်မှောက်မှနေ၍၄င်း၊ သူ၏တန်ခိုးတော်၏ဂုဏ်ကျက်သရေမှနေ၍၄င်း ထာဝရပျက်စီးခြင်းနှင့် ပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းခံကြရမည်ဖြစ်သည်၊
၁၀ – သူသည် မိမိ၏သန့်ရှင်းသူများထဲ၌ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိခြင်းသို့ ချီးမြှောက်ခြင်းခံဖို့ရန် ပြန်လာသောအခါ၊ ထို့နောက်တွင် သူသည် ယုံကြည်သောသူအားလုံးထဲ၌ သဘောကျချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ (အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့ကြား ငါတို့၏ သက်သေခံခြင်းကို ယုံကြည်ခဲ့ကြ၍ဖြစ်ပါသည်)
၁၁ – ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သင်တို့အတွက်လည်း အမြဲတမ်း ဆုတောင်းကြပါသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် ငါတို့ဘုရားသခင်က သင်တို့ကို သူ၏ခေါ်တော်မူခြင်း၌ထိုက်တန်သူများအဖြစ် သတ်မှတ်တော်မူမည်ဖြစ်သည်၊ ထို့နောက် သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်း၏ ကောင်းသော အလိုဆန္ဒအားလုံးကို ပြည့်စုံစေမည်ဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ဖြင့် ယုံကြည်ခြင်း၏ လုပ်ဆောင်ခြင်းကို တန်ခိုးစွမ်းအားနှင့်အတူ ပြုတော်မူမည်ဖြစ်သည်၊–
၁၂ – ထိုသို့ဖြင့် ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏အမည်သည် သင်တို့ထံတွင် ဘုန်းတော်ထင်ရှားမည်ဖြစ်သည်၊ ထို့နောက် သင်တို့သည်လည်း ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ၊ သူ့ထံတွင် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်စုံကြမည်ဖြစ်သည်။

++++++++++++++++++++++++++

သခင်ဘုရား၏နေ့ (၂၄)

၆၂။ အဘယ့်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်များသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်နိုင်ရန်အတွက် တစိတ်တပိုင်း (သို့) တခုလုံးအနေဖြင့် မပါဝင်နိုင်ရပါသနည်း?

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏တရားခုံရုံးရှေ့၌ လက်ခံထိုက်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းမျိုးသည် အလုံးစုံသော ပြည့်စုံမှုမျိုး ဖြစ်ရပါမည်၊ ထို့အပြင် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်များအားလုံးနှင့် နေရာတိုင်း၌ ကိုက်ညီရပါမည်။ သို့သော် ယခုဘဝ၌ ပြုကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကောင်းဆုံး အကျင့်များအားလုံးသည် ပြည့်စုံခြင်း မရှိကြပါ။ အပြစ်များနှင့် စွန်းထင်းလျှက် ရှိကြပါသည်။ (ဂလာ ၃း၁၀၊ တရား ၂၇း၂၆၊ ဟေရှာ ၆၄း၆)

၆၃။ အဘယ်သို့နည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်များသည် ထိုက်တန်မှုမရှိဟုဆိုလျှက်နှင့်၊ ၄င်းတို့အတွက် ယခုဘဝ၌၄င်း၊ အနာဂတ်၌၄င်း ဘုရားသခင်က အဘယ်ကြောင့် ဆုလာဘ်ပေးပါသနည်း?

ထိုဆုလာဘ်သည် ထိုက်တန်မှုကြောင့်မဟုတ်၊ ကျေးဇူးတော်သက်သက်ကြောင့်သာဖြစ်၏။
(လု ၁၇း၁၀)

၆၄။ ဤသို့သောသွန်သင်မှုမျိုးက လူများကို နမော်နမဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ယုတ်ညံ့ခြင်း ဖြစ်စေမည်မဟုတ်ပါလား?

လုံးဝမဖြစ်စေပါ။ စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းဖြင့် သခင်ခရစ်တော်၌ စိုက်ပျိုးခြင်းကို ခံရသူများသည်၊ ကျေးဇူးတင်ရှိခြင်း၏ အသီးအပွင့်များကို မထုတ်ပေါ်ဘဲနေခြင်းမျိုး လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါ။
(မဿဲ ၇း၁၇–၁၈၊ ယောဟ ၁၅း၅)